

forøget Argumentet herfor, idet han hentydede paa en anden Modalitet, der i dette Tilfælde maatte findes aldeles utilraadelig, thi det er ganske vist, at det reent ligger udenfor Justitsministerens naturlige Resfort, ligesom ogsaa at det vil aldeles mangle ham paa den fornødne Indsigt i de konkrete Præmisser, der i saa Henseende skulde være de ledende og afgørende. At det forøvrigt i sig selv er mindre rigtigt at stryge en Mand's retmæssige Fordring og at fritage dem, imod hvem den havees, for enhver Sagsøgning, er ganske vist, og det kan ikke nægtes, at det hos os altid, selv under Absolutismen, har været betragtet som en uforsvarelig Ret, at Enhver, der har retmæssig Krav paa en Mand, kan søge sin Ret gjort gjældende ved Domstolene, og som et stærkt Stykke at fordrø, at Domstolene skulle afvise Spørgsmaal om saadanne Fordrings Retmæssighed, Spørgsmaal om Fordring paa Noget, der med Rette tilkom Vedkommende, og som de maatte erkende at være hans, afvise dem, fordi Modparten havde et saadant Monopol. Forøvrigt er det saa langt fra, at jeg har udtalt mig afvisende imod hele Spørgsmaalet, at jeg tværtimod kun har bemærket, at det ikke var reist paa en Tid, da man kunde overskue alle dets Consekvenser, og at det for at kunne løses tilfredsstillende maatte ganske anderledes tages under Overveelse. Jeg har forøvrigt strax udtalt som min Mening, at man efter hele Sagens Natur ikke vil kunne føre den til nogen tilfredsstillende Løsning, og at det ganske vist ikke vilde bidrage til at forbedre den bestaaende Fallitlovgivning, saaledes vilkaarlig at afgjøre et og andet dunkelt og uretfærdigt løst Problem uden tillige at tage Hensyn til andre foreliggende Spørgsmaal, der alle have deres historiske Begrundelse og Præjudikater, og som alle ere bragte til fuld-

stændig Modenhed i Litteraturen i saa Henseende. Naar det forøvrigt er dokumenteret, at den Hamborger lovgivende Magt var i Hænderne paa Handelsaristokratiet, og at dette har sikret sig en meget betydelig Indflydelse paa alle de Sager, der angaa Handelsverdenen, og at omvendt her i Landet Handelsstanden ikke har kunnet gjøre en saadan Indflydelse gjældende, saa haaber jeg, at denne Mangel vil blive afhjulpen, navnlig ved den Afgang, som der ved Rigsdagen er aabnet disse Interesser til at gjøre sig gjældende, men jeg er fuldkommen overbevist om, at det ikke kan og bør skee ved en saadan Paragraph, der under sin Tilblivelse er undergaaet en heel Deel Metamorphoser, og som søger sin Styrke og Anbefaling deri, at noget Lignende findes i mangfoldige andre Lovgivninger; men hvad der her er dokumenteret, vil vise, at der findes ved Siden af disse Bestemmelser flere Smaa-bestemmelser, en Masse Fordringer om Garantier for Majoritetsbeslutningerne, om Stadiet, hvorpaa saadanne skulde gjøres gjældende osv. osv., altsammen Noget, som ikke er Lovbud her, og at som Følge heraf altsaa hverken Sagslyndige eller Løgsfolk kunne stille sig paa det Standpunkt, som andre Lovgivninger i det nærværende Tilfælde indtage. Hvad det andet Spørgsmaal om en successiv procentvis Udbetaling til Creditorerne angaaer, da troer jeg, at denne Sag maatte sees fra en ganske anden Side, hvis Spørgsmaalet kun angik Skifteforvalterens Bevemmelighed; men derom er der ikke Tale, og navnlig er det vistnok aldeles urigtigt at betragte det som noget ganske Nyt; thi det er Noget, som alt nu jævnligt skeer i større Boer. Men her forudsættes en fuldstændig Repartition imellem alle de Creditorer, hvorom der er Tale, og om disses forskellige Retsstilling netop i Concurrencen.